

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

DE RAAD

ZITTING 2021-2022

Nr. 7

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 28 januari 2022

Ochtendvergadering

INHOUD

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	3
BERICHT VAN VERHINDERING	3
PERSONEELSSTATUUT VAN DE PERMANENTE DIENSTEN VAN DE RAAD Voorstel tot wijziging van Titel XIII en Bijlage IV, Bijlage II en artikelen 169 en 171 van het Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie	
Bespreking	3
<i>Spreekers: Carla Dejonghe – Pepijn Kennis</i>	
Stemmingen	4

SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., ART. 59, 6 C)	4
- van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, over oplossingen voor het lerarentekort op korte termijn	
- van de heer Jan Busselen aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende het lerarentekort in Brusselse scholen	
VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., ART. 59)	16
- van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de steunmaatregelen voor de cultuursector	
<i>Sprekers: Khadija Zamouri – Lotte Stoops – Jan Busselen – Pascal Smet, collegelid</i>	
-van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de komst van de eerste Nederlandstalige gemeenteschool in Elsene	
<i>Sprekers: Gilles Verstraeten – Arnaud Verstraete – Sven Gatz, collegelid</i>	
-van de heer Mathias Vanden Borre aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende het taalcharter van vzw Vlaams-Brusselse Media	
<i>Sprekers: Mathias Vanden Borre – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
- van de heer Mathias Vanden Borre aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de Vlaamse Brede Heroverweging	
<i>Sprekers: Mathias Vanden Borre – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
- van mevrouw Cieltje Van Achter aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de consultatiebureaus	
<i>Sprekers: Cieltje Van Achter – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
BIJLAGEN	33
TREFWOORDENREGISTER	34

7de vergadering

Vergadering van vrijdag 28 januari 2022

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.33 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: De vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de voorrangregels in scholen in de Vlaamse Rand wordt op verzoek van de vraagsteller omgezet in een schriftelijke vraag.

De actualiteitsvraag van de heer Fouad Ahidar aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende het fenomeen van lege brooddozen op school wordt op verzoek van de vraagsteller omgezet in een schriftelijke vraag.

BERICHT VAN VERHINDERING

De voorzitter: Mevrouw Bianca Debaets is verontschuldigd wegens gezondheidsredenen. Haar vraag om uitleg wordt doorverwezen naar het Uitgebreid Bureau van 3 februari 2022.

PERSONEELSSTATUUT VAN DE PERMANENTE DIENSTEN VAN DE RAAD

Voorstel tot wijziging van Titel XIII en Bijlage IV, Bijlage II en artikelen 169 en 171 van het Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Algemene bespreking

Mevrouw Carla Dejonghe (Open Vld): Het is belangrijk om het statuut van het personeelscomité vandaag te wijzigen om de kansen te vergroten om het te kunnen samenstellen. Het is niet zo evident om in een kleine personeelsgroep kandidaten te vinden. Daarenboven zijn personeelsleden die behoren tot de bestuursraad en de preventieadviseur al uitgesloten, dus dat maakt het zoekgebied nog kleiner. In het belang van het griffiepersoneel en van de Raad moet een personeelsbeleid ontwikkeld worden dat door beiden gedragen wordt, vandaar dat het sociaal overleg nu geformaliseerd wordt in het personeelsstatuut. Mijn fractie zal dit voorstel tot wijziging goedkeuren.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Wij hebben geen mandaat van de Brusselse Burgerassemblee om hier specifiek over te stemmen, maar het voorstel gaat wel in de richting van wat Agora ondersteunt, met name meer participatie van de mensen die de beslissingen moeten ondergaan. Daar zijn we altijd voor. Door dit voorstel worden mensen gemakkelijker toegelaten in de verschillende participatievergaderingen, zoals het personeelscomité. Het blijft gebaseerd op een verkiezing die volgens ons ook anders georganiseerd kan worden, waardoor iedereen kan deelnemen, maar het is een stap vooruit. We zullen dit voorstel dus steunen.

- *De algemene bespreking is gesloten.*

STEMMINGEN

- Het voorstel tot wijziging van Titel XIII en Bijlage IV, Bijlage II en artikelen 169 en 171 van het Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 15 stemmen voor.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Jan Busselen, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Pepijn Kennis, Dominiek Lootens-Stael, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Cielkje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Het voorstel tot wijziging van Titel XIII en Bijlage IV, Bijlage II en artikelen 169 en 171 van het Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt in zijn geheel aangenomen met 16 stemmen voor.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Jan Busselen, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Pepijn Kennis, Dominiek Lootens-Stael, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Cielkje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59, 6 c)

Lerarentekort

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Begin dit jaar luidde het gemeenschapsonderwijs de alarmbel over het lerarentekort dat in het ganse GO! een 2.000 voltijdse lesopdrachten zou bedragen.

We hebben het de laatste maanden ook reeds verscheidene keren gehad over het lerarentekort dat in Brussel, net als in andere grote Vlaamse steden, nijpender is dan gemiddeld. In een recent interview gaf het collegelid aan dat het leerkrachtentekort in de Vlaamse scholen in Brussel is toegenomen. In het basisonderwijs zou er een 200-tal leerkrachten tekort zijn en in het secundair onderwijs een 100-tal. Hij ging er in het interview niet echt op in, maar het feit dat het tekort nu groter is dan in september lijkt bijzonder zorgwekkend. Vorig jaar kondigde

het collegelid aan dat tegen het einde van het jaar de helft van het probleem opgelost zou zijn. Nu moeten we jammer genoeg vaststellen dat net het omgekeerde is gebeurd. Het probleem wordt alleen maar groter.

In dat interview gaf het collegelid als positieve noot dat in Brussel meer zijinstromers zich aanmelden dan in de rest van Vlaanderen. Dan moeten we die zijinstromers natuurlijk wel aan de slag kunnen houden. Daar knelt immers het schoentje. Het collegelid spreekt vaak over het motiveren van extra mensen om de instroom te vergroten, maar de uitval wordt ondertussen almaar groter. Meer en meer leerkrachten verdwijnen uit het Brussels onderwijs. Wanneer het lek groter en groter wordt, dan helpt het niet om de kraan een klein beetje meer open te draaien. We moeten ons focussen op het dichten van het lek.

De redenen waarom leerkrachten minder geneigd zijn om naar grootsteden te komen of hun baan inruilen voor een betrekking dichterbij huis, zijn complex, maar niet als het collegelid ben ik van mening dat het grote knelpunt meer te maken heeft met de werkomstandigheden in de klas, het gebrek aan respect dat veel leerkrachten ondervinden van leerlingen, ouders en leidinggevenden dan om verloning of andere materiële elementen.

Uiteraard kan het College op dat vlak weinig ingrijpen hoewel men onder de noemer van *Urban Education* inspanningen doet die ook dat aspect zouden kunnen integreren. Ik zie alsnog echter weinig signalen dat het beleid gevoelig is voor dat aspect van de problematiek.

Daarnaast is er ondertussen ook de problematische situatie van de quarantainemaatregelen, waarbij personeel zonder of met lichte ziekteverschijnselen wordt thuisgezet. Gecombineerd leidt een en ander uiteraard tot grote problemen in het onderwijsveld, ook in Brussel.

Tijdens eerdere debatten hebben we al gesproken over maatregelen op de iets langere termijn. U zegt zelf dat we pas resultaten van de campagnes zullen zien over een aantal jaar, maar u zult het met mij eens zijn dat we niet zo veel tijd hebben en dat er hier en nu iets zou moeten kunnen gebeuren.

Wat kunt en wilt u samen met de bevoegde Diensten doen om er in tussentijd, en met name de komende weken en maanden, voor te zorgen dat het onderwijs in Brussel op voldoende leerkrachten of vervangend personeel in de klas kan blijven rekenen, zodat ons Brussels Nederlandstalig onderwijs, ondanks de moeilijke omstandigheden, kan blijven draaien?

De heer Jan Busselen (PVDA): Ook ik moet vaststellen dat we het schooljaar begonnen zijn met een dramatisch lerarentekort. Midden oktober kwam u met de boodschap dat u het tekort zou halveren tegen eind 2022. Dat wilde u onder andere doen door meer zijinstromers, zoals gepensioneerden, aan te trekken.

Ondertussen is het januari en is het probleem niet gehalveerd, maar toegenomen. Zoals de vorige spreker aangaf, is het tekort in het gemeenschapsonderwijs GO! opgelopen van 130 voltijdse leerkrachten naar 184. Ook in het katholiek onderwijs is de druk van het lerarentekort voelbaar. De directeur van het Katholiek Onderwijs Brussel-Zuid (KOBZ) laat weten dat er in de 10 basisscholen momenteel 40 afwezige leerkrachten zijn.

Bij gebrek aan leraren worden turnleraren en zorgleerkrachten voor de klas gezet en worden leerlingen soms thuis gehouden. Ondanks alles wordt de steun van het OCB natuurlijk sterk

geapprecieerd, maar het lijkt vechten tegen de bierkaai. Bart Tuyteleers, directeur van scholengemeenschap Klaveren 7, noemde uw aankondiging om het lerarentekort te halveren “*wishful thinking*” en hij lijkt gelijk te krijgen.

Hebt u een zicht op het totale tekort aan leraren? In een interview sprak u van een 200- tot 300-tal in het lager en middelbaar onderwijs samen.

Hoever staat u met het actieplan dat werd aangekondigd? Wat zijn de pijlers van dat plan?

Hebt u contact opgenomen met de Vlaamse minister van Onderwijs?

Hoeveel leerkrachten zijn er al als zijinstromer ingestroomd? U had het over een beurs die in januari zou plaatsvinden, terwijl we al in september 2021 een groot alarmlicht zagen knipperen. Hebben er het afgelopen halfjaar al beurzen plaatsgevonden in Brussel?

Hoe verklaart u dat u een halvering van het lerarentekort aankondigde, maar dat het tekort in feite enkel groter is geworden en dat u nu moet zeggen dat het probleem pas binnen 2 tot 3 jaar opgelost zal zijn?

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Collega’s, bedankt om dit belangrijke onderwerp opnieuw op de agenda te zetten. We hebben het er in de Raad al meermaals over gehad en het blijft een belangrijke uitdaging. Er is een tekort aan leerkrachten. Dat was al zo in de hele Vlaamse Gemeenschap, maar in Brussel stelde het probleem zich des te nijpender, omdat het in Brussel niet gemakkelijk is om leerkrachten aan te trekken en, vooral, hen te houden. Bij die uitdaging komt met Covid-19 nog een laag bovenop. Heel veel mensen moeten in quarantaine en er is dus veel bijkomende uitval, waardoor het tekort nog aanzienlijk is toegenomen. De situatie wordt steeds urgenter.

De Vlaamse minister van Onderwijs kondigde een 10-tal maatregelen aan en zelf kwam u ook met een 5-tal maatregelen. Het zou goed zijn als u even op een rij kon zetten wat u al allemaal hebt ondernomen. Gisteren zag ik op Twitter bv. berichten over de beurs voor zijinstromers. Kon die op veel enthousiasme en interesse rekenen? Daarnaast had ik graag geweten welke stappen er nog zullen worden genomen op de langere termijn.

Laten we daarnaast ook even reflecteren op wat er allemaal is aangekondigd. Met de bijkomende laag bovenop de bestaande problemen wordt de situatie almaar moeilijker. Volstaan de maatregelen wel? Moeten we niet nog actiever naar oplossingen zoeken? Hebben we voldoende zicht op de oorzaken? Je hoort wel eens opperen dat het beroep te weinig aantrekkelijk zou zijn, dat voor de klas staan niet aangenaam genoeg zou zijn. Dat kan zo zijn, maar daarom is het nog niet de oorzaak. Beschikt u over bruikbare, het liefst objectieve en bestudeerde gegevens waarop u zich kunt baseren? Zo niet, is het een mogelijkheid om te onderzoeken wat de oorzaken zijn, zodat we die gericht kunnen aanpakken?

U weet dat ik voorstander ben van een uitwisseling van leerkrachten tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap. Kan dat helpen om het tekort weg te werken? In Brussel zijn er meer Frans- dan Nederlandstaligen: kan het een verlichting betekenen voor een aantal onderdelen van het onderwijs om Franstalige leerkrachten voor de klas te zetten in het Vlaams onderwijs?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Dank aan de collega’s voor hun terechte vragen. Het

thema blijft ons bezighouden want het tekort is nijpender dan ooit, door openstaande vacatures, langdurige uitval, ziekte en quarantaine. De huidige context zal ons zeker niet helpen, maar hopelijk evolueren we binnenkort van pandemie naar endemie. Dat neemt niet weg dat de leerachterstand bij leerlingen grote gevolgen heeft. Dat houdt mij, de N-VA-fractie en Vlaams minister Ben Weyts ten zeerste bezig. We willen immers de scholen absoluut openhouden.

Ik heb uw interview met aandacht gelezen. Er is een tekort van 300 leerkrachten, 200 in het basisonderwijs en 100 in het secundair. Zoals u terecht zegt, krijg je dat niet in 1, 2, 3 opgelost. U maakt gewag van 2 tot 3 jaar om de situatie echt op te lossen, en laten we hopen dat dat ook echt lukt, maar dat neemt niet weg dat we op de korte termijn ons uiterste best moeten doen om het probleem aan te pakken.

Afgelopen woensdag vond uw onderwijsbeurs plaats. Geïnteresseerden – zijinstromers, gepensioneerden en anderen – konden er terecht voor informatie over verloning, vereiste diploma's, opleidingstrajecten enzovoort. Vorig weekend waren er blijkbaar al 120 inschrijvingen.

Sinds vorig schooljaar kunnen zijinstromers tot 8 jaar ervaring inbrengen voor knelpuntvakken. Die regeling heeft succes: vorig schooljaar maakten 2.800 mensen de overstap van de privésector naar het onderwijs, 15 % meer dan het jaar ervoor. Nooit eerder waren dat er zoveel. In september 2021 meldde u dat er 302 zijinstromers in het Nederlandstalig onderwijs waren, oftewel 10,3 % van het totaal van Vlaanderen, terwijl het Nederlandstalig onderwijs in Brussel maar 4,8 % van alle onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap uitmaakt. Volgens mij zit daar dus muziek in: in Brussel lijkt die zijinstroom heel goed te werken. We moeten erop inzetten om dat nog te verbreden. Vlaams minister Ben Weyts wil dat ook doen: hij wil de lijst met knelpuntvakken uitbreiden, het aantal jaren anciënniteit optrekken tot 10 en zelfs 20 jaar voor meer dan 20 knelpuntvakken. Hopelijk zal dat positieve effecten teweegbrengen en een deel van het probleem oplossen.

De medewerking van het OCB kunnen we zeer appreciëren, maar ook gepensioneerden, studenten, inspecteurs of leesmoeders moeten kunnen worden ingezet om ervoor te zorgen dat de scholen niet sluiten.

De realiteit is wel dat 9 leraren op de 10 in Vlaanderen wonen. De pandemie heeft in dat opzicht niet geholpen: het lerarentekort, dat ook in Vlaanderen speelt, maakt dat leerkrachten geneigd zijn om dichterbij huis werk te zoeken. We zullen dus in Brussel mensen moeten aantrekken, wat helaas niet in 1, 2, 3 voor elkaar te krijgen is, maar Vlaanderen neemt wel degelijk maatregelen op korte termijn. Kijk maar naar de zijinstroom, het afstandsonderwijs, het faciliteren van een en ander, of naar de extra vrijgemaakte middelen waarmee bijkomende mensen kunnen worden aangeworven.

Toch zijn we er nog niet. De discussie zal voornamelijk op Vlaams niveau moeten worden gevoerd, waarbij we de leerplannen onder de loep nemen; kijken wat de koepels doen; nagaan of het beroep van leraar nog aantrekkelijk genoeg is; overleggen met de vakbonden, de koepels en andere partners. De vraag is hoe we het lerarenberoep in de 21ste eeuw invullen, en of we daarbij misschien zelfs niet moeten teruggrijpen naar een aantal recepten uit het verleden.

Hoe is de infobeurs verlopen? Hoeveel geïnteresseerden kwamen erop af?

Wat kan Brussel zelf nog doen, behalve overleg plegen met Vlaanderen? Vlaams minister Ben Weyts is zich bewust van de problematiek en doet er alles aan om vooruit te gaan.

Hoe kunnen we meer Brusselaars voor de klas krijgen? Moeten we op dat vlak geen versnelling hoger schakelen?

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Collega's, het probleem van het tekort aan onderwijzend personeel is niet eigen aan Brussel, maar is een algemeen probleem dat voor heel Vlaanderen geldt en dat almaar dreigt toe te nemen. Het heeft er alles mee te maken dat te weinig jongeren zich geroepen voelen om in het vak te stappen, dat nochtans het mooiste beroep ter wereld is. Ik heb er zelf van kunnen genieten, en telkens als ik er de kans toe krijg, doe ik het nog steeds heel graag.

Er zijn te weinig jonge mensen die zich ter beschikking stellen en zin hebben om in het onderwijs te stappen. Dat vereist een breder en diepgaander gesprek dan links en rechts wat kleine bijsturingen. Daar ligt een opdracht voor de Vlaamse Gemeenschap en haar minister van Onderwijs. Dit is wellicht op dit moment een van de grootste prioriteiten in zijn beleid.

Wat zijn nu de oorzaken? Op de arbeidsmarkt staan momenteel talloze vacatures open. Niet alleen in het onderwijs, maar in alle maatschappelijke geledingen zijn er tal van vacatures die niet ingevuld raken. Uiteraard staat wat zich in het onderwijs afspeelt, in concurrentie met de andere sectoren van de arbeidsmarkt. Probeer uzelf eens te verplaatsen in een 18-jarige die klaar is met de humaniora en een studierichting moet kiezen. Die kijkt uiteraard naar welke perspectieven zo'n voortgezette studie biedt op de arbeidsmarkt. Dan moeten we eerlijk zijn: voor wie goed zijn boterham wil verdienen, voor wie enthousiast en dynamisch is, bestaan er tal van mogelijkheden die voor een jongere van nu mogelijk interessanter lijken dan een opleiding tot leerkracht. Daar moet aan worden gewerkt! Dat betekent dat, in tegenstelling tot wat sommigen beweren, de verloning van het personeel op tafel moet komen. We moeten ons afvragen of we die immense administratie die het departement Onderwijs in Vlaanderen is geworden, niet wat zouden kunnen afslanken. Zo kunnen meer middelen vrijkomen voor degenen die met hun voeten in het veld staan, zodat de afgestudeerden van het secundair onderwijs meer geneigd zouden zijn om voor het lerarenberoep te kiezen.

De VGC en het bevoegde collegelid, de heer Sven Gatz, hebben een fantastisch initiatief genomen. Ik ben naar de beurs geweest voor de zijinstromers, samen met mevrouw Carla Dejonghe. Wijzelf, mevrouw Khadija Zamouri en de heer Jan Busselen komen trouwens uit het onderwijs.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Mevrouw Soetkin Hoessen ook.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Ik was aangenaam verrast op die beurs. Er waren 137 inschrijvingen van mensen die zich fysiek hebben verplaatst en dan nog tientallen anderen die via internet hebben deelgenomen. Ik heb met een aantal van hen kunnen spreken. Er bestaat nog belangstelling om zich in te schakelen in het onderwijs. Met de VGC hebben we weer voor een primeur gezorgd, na onze studiekeuzebeurs en tal van andere initiatieven uit het verleden. Nu pakken we weer uit met iets waarbij we de aantrekkelijkheid van de zijinstroom proberen in de verf te zetten en mensen daarin wegwijs proberen te maken. Ik heb dat zeer

geapprecieerd. Het blijft een feit dat Vlaanderen nog zou moeten zorgen voor eenvoudiger modellen om in te stappen, want het blijft ingewikkeld voor wie wil zijnstromen om het loon, de voorwaarden enzovoort te kennen. Dat zou eenvoudiger en pedagogischer kunnen worden aangebracht. Dit is een opdracht van het Vlaamse departement Onderwijs.

Ik zou het College en het bevoegde collegelid willen feliciteren. Ik vind dat we met de VGC weer hebben getoond dat we op gebied van creativiteit en bestuursvaardigheid stevig uit de hoek kunnen komen. Het initiatief kan tot voorbeeld strekken van heel Vlaanderen. Ik hoop dat het nog verder kan worden uitgewerkt en verdiept en voor herhaling vatbaar is. Proficiat mijnheer het collegelid!

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Ik wil een oude feministische leuze in gedachten brengen: het persoonlijke is politiek. Ik heb zelf een zoon die met diploma's geschiedenis en filosofie niets anders wilde dan in het onderwijs staan. Toen ik hem naar zijn toekomstambities vroeg, antwoordde hij onveranderlijk dat hij les wilde geven aan Brusselse jongeren, meer specifiek aan moeilijke jongeren en jongeren met allochtone roots. Hij zag het al helemaal voor zich. Hij is afgehaakt door de lesvoorbereidingen, de enorme hoeveelheid administratie. Hij dacht dat hij gewoon voor de klas kon staan, lesgeven, het programma volgen en inspelen op wat er die dag was gebeurd. Hij is afgehaakt, omdat elke minuut blijkbaar in zijn lesvoorbereiding diende te worden ingevuld. Dat is geen bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar het is een van de factoren die mensen weghouden van het onderwijs: de administratieve rompslomp en de tijd die men verdoet aan het invullen van documenten en voorbereidingen, terwijl het daar toch eigenlijk niet om gaat. Het is anekdotisch, maar het persoonlijke is politiek.

Collegelid Sven Gatz: Wij stelden in aanvulling op de acties van de Vlaamse Gemeenschap vanuit onze flankerende bevoegdheid een realistisch, maar ook haalbaar plan van aanpak op voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel in verband met het lerarentekort. Dat bestaat uit 2 onderdelen. Ten eerste, de crisishulp om de meest nijpende tekorten op te vangen. Ten tweede, de acties op zowel de korte als de middellange termijn om het echte tekort weg te werken.

Wat de eerste vraag over de huidige cijfers betreft, hebben we net voor de kerstvakantie bij de 3 onderwijskoepels nogmaals een bevraging gedaan over de situatie. De respons bedroeg bijna 90 %. De cijfers kunnen we zeer betrouwbaar noemen. Zoals in de pers al is verschenen, zijn er 297 niet-ingevulde vacatures in de Brusselse Nederlandstalige scholen. In het begin van het jaar waren het er 285. Er is dus een lichte verhoging. Er zijn daarvan 217 vacatures in het basisonderwijs en 80 in het secundair onderwijs.

Mevrouw Bianca Debaets vroeg naar de cijfers van de coronabesmettingen en of we met de cijfers uit de app *Teacher Tapp* iets kunnen aanvangen. Op de website *onderwijs.vlaanderen.be* staan de officiële coronacijfers van de CLB's. Ze zijn helaas maar *up-to-date* tot 22 december 2021. Over de huidige situatie zijn dus geen officiële gegevens beschikbaar. Uiteraard weten we dat dit een precaire situatie is. We proberen met de schoolteams, de Administratie, het Onderwijscentrum Brussel en de CLB's zoveel mogelijk deze zaak nauw op te volgen.

Wat de gegevens uit *Teacher Tapp* betreft, krijgt iedereen in het onderwijs elke dag de kans om 3 meerkeuzevragen te beantwoorden die aansluiten op de dagelijkse praktijk en de

actualiteit. Met de beschikbare gegevens kunnen we echter geen specifieke analyse maken voor de Brusselse scholen.

Ik begrijp dat de 2 bovenstaande elementen soms frustrerend zijn. Na Delta in november-december is Omikron gekomen in januari. Op een gegeven moment is het zoals bij een leger: de mensen zijn er, maar er is geen leger achter het leger. Op een bepaald moment zijn de mensen op. Ik vrees dat we dat in sommige gevallen letterlijk en figuurlijk moeten nemen. Alleen kunnen we ervan uitgaan dat de pandemie op een gegeven ogenblik wel afneemt en dat er dan toch een bepaalde recuperatie is. Het lerarentekort is natuurlijk meer van chronische aard.

Het eerste onderdeel van het actieplan betreffen de acties op zeer korte termijn, die ik bewust crisishulp noem. Met het Onderwijscentrum Brussel hebben we die hulp sinds het begin van het schooljaar in de scholen georganiseerd waar het tekort het nijpendste is. Tot en met 16 december 2021 heeft OCB 43 van de ongeveer 250 Brusselse Nederlandstalige scholen een of andere vorm van crisishulp aangeboden. Het ging om 33 basisscholen en 10 secundaire scholen. Op 20 januari 2022 – de meest recente stand van zaken – ging het om 27 scholen: 9 secundaire en 18 basisscholen. Op deze scholen springen onze mensen in voor de klas. Tegelijk wordt een analyse gemaakt van de problemen om ook op iets langere termijn antwoorden te kunnen geven.

We hopen ook nog altijd dat we zouden kunnen rekenen op dezelfde steun van de andere ondersteuningsnetwerken, die meer onder de Vlaamse bevoegdheid vallen. Dat zou immers ook een kortetermijnhulp kunnen zijn. Eind vorig jaar was dat moeilijk bespreekbaar, maar er lijkt nu toch een opening te zijn. We zijn in overleg om een deel van deze ondersteuners op dezelfde manier te kunnen inzetten in de scholen die met een acuut lerarentekort kampen.

We zetten ook studenten in de eigen onderwijsinstellingen in. Het gaat alleen om de VGC-onderwijsinstellingen. Ze kunnen een aantal klasondersteunende taken vervullen, wat ook een beetje soelaas biedt.

De volgende maatregel zit tussen de crisishulp en de meer structurele maatregelen. Via de scholen hebben we namelijk de gepensioneerde leerkrachten laten aanspreken. Op dit ogenblik hebben we nog geen helder zicht op de *retour* daarvan. Ik hoop u die de komende dagen of weken te kunnen geven. We wilden dat centraal vanuit de VGC doen. GDPR-gewijs kan dat niet zomaar via de Administratie Pensioenen of de Vlaamse overheid. Dus hebben we het via onze prioritaire partners, onze scholen, moeten organiseren. Ze hebben die taak er dan nog maar eens moeten bijnemen. Ik hoop dat er via die weg ook een aantal oplossingen mogelijk zijn.

In oktober zei ik dat ik het lerarentekort dit jaar met de helft wil terugdringen. Dat is nog altijd mijn doelstelling. Ik wil dat realiseren met de meer structurele maatregelen, maar ik bedoelde daarmee alle maatregelen, zelfs de crisishulp, al weet ik dat die tijdelijk is. Het gaat toch om mensen die op dat ogenblik voor de klas staan. Mijn uitspraken dateren van voor de komst van Delta en Omikron in de scholen. Die hebben de zaak niet vooruitgeholpen. Ik wil me daarachter echter niet verschuilen en zal verder blijven werken.

Meer structurele maatregelen treffen we bij de 4 doelgroepen: de al dan niet startende leerkrachten, de studenten lerarenopleiding, de scholieren en de zijinstromers.

Ten eerste, versterken we de reeds bestaande aanvangsbegeleiding voor leerkrachten op verschillende sporen. We hebben een starterspakket ontwikkeld om startende leerkrachten meer comfort te geven. We zorgen voor intervisie voor starters op basis van hun reële noden op de klasvloer. We laten ze dus niet los. We geven ook intervisie voor mentoren in de scholen die nieuwe leerkrachten begeleiden. Gelukkig zijn er nog mensen die daar nog energie voor hebben.

We zorgen ook voor coaching van nieuwe leerkrachten in de scholen, bv. via *co-teaching*.

We verbreden bovendien de gemeenschapsvormende activiteiten. U mag dat psychologisch en mentaal niet onderschatten. Afterwork drinks, de Avond van het Nederlandstalig Onderwijs, de quiz van de Slimste School van Brussel, BXL ZKT LKR: die initiatieven hebben ook allemaal een effect.

Daarnaast lanceren we de opleiding stadsleerkracht met een ambassadeursrol van leerkrachten naar de scholieren in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. We zullen dat verder verdiepen.

Ook hebben we een nieuw initiatief op het getouw gezet voor de tweede doelgroep, de scholieren, samen met de Koning Boudewijnstichting: *Talent for Teaching*. We willen leerlingen uit de derde graad secundair onderwijs warm maken voor het leerkrachtenberoep. Het project wordt dit schooljaar uitgerold.

In het kader van de acties met betrekking tot de studiekeuze zetten we met *Teach for Belgium*, samen met OCB, ook een project op rond het leerkrachtenberoep. Het gaat om de specifieke toeleiding van Brusselaars naar de scholen. De komende weken en maanden zult u daarover meer vernemen.

Wat de scholieren nog betreft, willen we laatstejaarsstudenten van het secundair onderwijs warm maken voor het leerkrachtenberoep. Daartoe ontwikkelt het onvermoeibaar OCB in overleg met de hogescholen op dit ogenblik een voortraject voor scholieren die voor de lerarenopleiding zouden kiezen.

De derde doelgroep zijn de studenten van de lerarenopleiding. We intensifiëren de intervisies, vormingen en uitwisselingen met studenten lesgeven in Brussel. Daartoe zullen we nog concrete initiatieven uitwerken in de loop van de komende weken en maanden. Sommigen vragen me waarom ik dat niet vroeger heb gedaan en waarom dat allemaal niet sneller kan. Bij de scholen, maar ook de Administraties, de CLB's en OCB komt de stoom uit hun oren. Wij proberen daar de rekker niet te doen springen. We proberen op een gestage, houdbare manier verder te werken en nieuwe dingen te doen, maar we houden ook rekening met de draagkracht van de mensen. Ik wil de Raad daar ook enig begrip voor vragen.

De zijinstromers zijn zeer belangrijk, zoals sommigen terecht hebben aangegeven. Uiteraard denken we dat daar op korte termijn en wellicht ook op middellange termijn de grootste winst kan liggen. Een van de raadsleden heeft al gezegd dat wij 5 % uitmaken van het totale onderwijs in Vlaanderen. Toch zagen we het voorbije jaar dat er 302 zijinstromers waren voor onze Nederlandstalige Brusselse scholen. Dat is toch meer dan 10 % van het totaal van de zijinstromers voor het hele Vlaamse onderwijs. We denken daar winst te kunnen blijven maken en zijn dan ook op dat spoor ingegaan. We hebben die beurs 2 maanden lang

voorbereid, want zo'n beurs kan men niet zomaar in 10 dagen opzetten. Op 26 januari 2022 heeft die beurs dan plaatsgevonden voor zowel de potentiële als de reeds actieve zijinstromers. Ze konden gedetailleerde informatie krijgen over de overstap naar het onderwijs. Het OCB deed een intakegesprek en vervolgens kon informatie worden opgevraagd bij de Vlaamse overheid over diplomavereisten en loon, een essentieel onderdeel.

Voorts konden de bezoekers met de partners van de hogescholen de mogelijkheden van het inkorten van instaptrajecten nagaan. Actiris en de VDAB waren aanwezig, en ook een 170-tal personen, waarvan 130 fysiek en een 40-tal online. Dat geeft moed. We overwegen zeker binnen een relatief korte termijn dit type beurs te herhalen. Binnen dit schooljaar kan dat zeker nog zinvol zijn omdat we nog niet iedereen hebben aangesproken, al hebben we veel mensen via sociale en reguliere media bereikt. Het was ook verrassend een zeer diverse groep mensen te ontmoeten. Het merendeel van de aanwezigen waren Brusselaars, een interessant gegeven. Hun profielen worden verder geanalyseerd en opgevolgd. De vraag blijft immers hoeveel van deze 170 mensen vroeg of laat daadwerkelijk in het onderwijs terecht zullen komen. Ik hou u op de hoogte van de ontwikkelingen.

Voorts willen we de vraag en het aanbod op elkaar afstemmen. We willen een platform creëren om beide te *matchen* en een kennispunt inrichten voor wie de overstap naar het onderwijs wil maken. De bedoeling is instromers helder en duidelijk te informeren en alle kennis en ervaring samen te brengen. In afwachting van afstemming met de Vlaamse overheid, zullen we met de VGC in de loop van februari starten met een voorlopig platform. U zult er nog meer over te weten komen.

De campagne om leerkracht te worden en waardering te geven aan wie in het Nederlandstalig onderwijs staat, willen we zeker voortzetten. Net nu we met de voorbereiding om de campagne het komend voorjaar op te starten bezig zijn, vernamen we dat de Vlaamse overheid zelf met de ontwikkeling van een imago- en een wervingscampagne bezig is. Het lijkt ons beter om op korte termijn daar mee in te stappen en onze trein eraan te haken. Moest nadien blijken dat de campagne van de Vlaamse overheid te algemeen is en we van oordeel zijn dat specifieke elementen nodig zijn om meer Brusselse leerkrachten voor onze klassen te krijgen, dan sluit ik niet uit dat we er later in de lente een tweede luik aan toevoegen. Maar we moeten nu afwachten wat de Vlaamse overheid doet. Het is in ieder geval een goed initiatief waarvoor we erkentelijk zijn.

Ik ben er mij van bewust dat het volledig wegwerken van het tekort niet haalbaar is. Dat vergt een collectieve inspanning. We moeten daarin het voortouw nemen, maar ook de Vlaamse overheid, de koepels en de hogescholen dragen hun verantwoordelijkheid. We zijn in overleg met Vlaams minister Ben Weyts en trachten ook op zijn argumenten in te spelen. We zullen deze maand en de volgende maanden initiatieven blijven ontwikkelen. Een raadslid opperde de mogelijkheid om een uitwisseling met Franstalige leerkrachten op te zetten. In principe zou dit een mogelijkheid zijn, maar ook in het Franstalig onderwijs heerst een tekort, al wordt daar niet zo openlijk over gesproken. De leerkrachten en de directies zijn op dit ogenblik ook al wat murw geslagen door de pandemie. Zolang de pandemie niet gestabiliseerd is, wordt het moeilijk mensen hiervoor warm te maken al blijf ik geloven in dit idee. Zodra het kan, wil ik dit denkspoor activeren. De eerstkomende maanden nog niet, maar wel het volgende schooljaar.

U mag mij altijd op de hielen zitten voor zaken die niet snel genoeg worden opgelost, maar ik zal samen met de VGC mijn rol blijven spelen. De infobeurs heeft me moed gegeven en energie verschaft en verliep in een aangename en positieve sfeer. Sommige aanwezigen wisten nog niet of ze dit pad wel zouden bewandelen, anderen gingen de stap zetten en dat is een goede zaak.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): De infobeurs voor zijinstromers was inderdaad een goed initiatief. Elk initiatief om nieuwe leerkrachten aan te trekken, is waardevol. Ik lees dat dit een goed en succesvol initiatief was en wellicht voor herhaling vatbaar. Maar ik wil collega Guy Vanhengel waarschuwen voor zijn overdreven enthousiasme bij het gelukwensen van het collegelid. Al is het een stap in de goede richting, we zijn er nog lang niet. De cijfers tonen dat duidelijk aan. Wat de zijinstromers betreft, moet de Vlaamse Gemeenschap misschien de lerarenopleiding eens van naderbij bekijken. Ik verneem dat daar een en ander aan schort. Wanneer mensen met een masterdiploma voor een lagere klas willen staan en gemotiveerd zijn om dat te doen, maar in de lerarenopleiding soms als kinderen worden behandeld, dan werkt dat niet. Misschien moet worden nagedacht hoe we kunnen voorkomen om een demotiverend effect te ressorteren. Misschien moeten we nadenken over de vraag of mensen met een masterdiploma niet al voldoende voorbereid zijn om voor een lagere schoolklas te staan zonder zelf eerst het werk van een lagere schoolkind te doen. Dat is er soms wat te veel aan.

We moeten naar een algemene herwaardering van het beroep gaan. Dat kunt u of wij niet alleen oplossen. In andere Europese landen, Finland bv., wordt de leraar door medeburgers met veel respect benaderd. Hier is dit niet altijd het geval. Er was ooit een tijd waarin men de hoed of pet afnam wanneer men een meester op straat kruiste. Misschien moeten we opnieuw de richting uitgaan van respect voor leerkrachten. Dat is niet altijd het geval nu, zeker niet in grootsteden. In Brussel mangelt het daar aan. Het is niet gemakkelijk om dat snel te veranderen. Dat is echter wel de essentie. Er moet respect zijn in de klas, en van de ouders en van de gemeenschap ten aanzien van leerkrachten. Dat is de weg die we moeten bewandelen om het beroep weer aantrekkelijk te maken en jongeren er warm voor te maken.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik ben het eens met de heer Guy Vanhengel. Het is een werk, niet van al te lange adem hoop ik, van de Vlaamse Regering. De VGC maakt wel gebruik van creativiteit, maar op dit ogenblik schept de VGC emmertjes uit een zinkend schip. Het is immers een noodmaatregel, niet de oplossing. Zijinstromers zijn een noodmaatregel waar we ook achterstaan. Vanuit het veld krijg ik de opmerking waarom zij een pedagogisch diploma van 3 of 4 jaar moeten halen. Ze stellen de vraag of hun werk niet wordt gedevalueerd door nu massaal zijinstromers in te zetten. Het zou goed zijn voor startersbanen te zorgen. Zo kunnen beginnende leerkrachten starten met een viervijfdebaan met begeleiding, maar met behoud van voltijds loon en wordt een aantrekkelijk kader gecreëerd. Zorg er ook voor dat de klassen kleiner worden.

De heer Dominiek Lootens-Stael spreekt van respect. Ik heb zelf 10 jaar voor de klas gestaan, vaak moeilijke klassen in het beroepsonderwijs met jongeren uit de migratie met een complexe achtergrond. In kleinere klassen kunnen we jongeren wel goed begeleiden. Met het M-decreet is de diversiteit ook toegenomen. Klasen van 20 tot 25 jongeren met zeer specifieke behoeften individueel opvolgen en begeleiden is onmogelijk. We moeten naar kleinere klassen gaan. Vandaar ook dat snoeien om te bloeien en sparen in het onderwijs geen goede zaak zijn. Ook anciënniteit en verloning zijn belangrijke punten. Jongeren die

afstuderen, kijken ook naar het loon en niet alleen naar het kader. Pensioenen en anciënniteit moeten dus ook beter.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik ben blij met de positieve indruk over de eerste beurs voor zijinstromers. Ik heb echter geen antwoord gekregen over mijn vraag op welke objectieve gegevens u zich baseert om die maatregelen uit te werken. Dat is nochtans belangrijk. In het debat over de redenen van het lerarentekort doen heel wat meningen de ronde. Sommigen denken dat het aan de verloning ligt, anderen aan de lesvoorbereidingen die te veel administratie vergen, te complexe lesopdracht in verhouding tot de beschikbare instrumenten, te veel leerlingen per leerkracht, te weinig respect voor de leraar in en buiten de klas en zo meer. Dat is normaal. Maar als we een beleid willen uitwerken voor een fundamentele zaak als deze, leraren geven immers vorm aan onze toekomstige generatie, is het van essentieel belang dat dit beleid ook gericht is. Vandaar mijn vraag over objectieve grondslagen. Als u daar niet over beschikt, is het misschien goed om daarover een bevraging te organiseren. Ik denk dan specifiek aan Brusselse leerkrachten en hun belangrijkste positieve en negatieve elementen. Met andere woorden waar moeten we ons op richten om dat beroep op een efficiënte manier weer aantrekkelijk te maken?

De heer Gilles Vertraeten (N-VA): Ik weet dat u er alles aan doet om op korte en middellange termijn aan het lerarentekort te remediëren. Ik wil de punten van mevrouw Hilde Sabbe en de heer Guy Vanhengel kracht bijzetten. Er heerst inderdaad te veel betutteling van de leerkracht.

Bij de overheid en de onderwijskoepels, die echte bureaucratische *molochs* geworden zijn, lopen er allerlei mensen rond die allerhande verplichtingen opleggen aan de leerkrachten. Dat leidt die leerkrachten af van wat ze eigenlijk het liefste doen, namelijk lesgeven en voor de klas staan. Daar ligt een belangrijke oorzaak voor de geringe waardering van het beroep, en dat staat los van bv. de verloning.

Het is belangrijk dat daaraan gewerkt wordt, maar dat is vooral een discussie voor de Vlaamse Gemeenschap.

Er wordt al jarenlang gesproken over het lerarentekort in het Franstalig onderwijs, *la pénurie des professeurs*, en dat geraakt niet opgelost, maar dat is voor hun rekening. Collega Arnaud Verstraete weet dat ook ik enthousiast ben over een mogelijke uitwisseling van leerkrachten, maar jammer genoeg is dat niet meteen aan de orde.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Aan collega Dominiek Lootens-Stael wil ik nog zeggen dat ik helemaal niet euforisch ben, maar als iets goed is, moet je dat ook zeggen. Ik vind het jammer dat hier het klassieke spel tussen meerderheid en oppositie gespeeld wordt, waarbij de oppositie alles altijd verkeerd moet vinden. Objectief gezien hebben we hier met de VGC een voortrekkersrol gespeeld, en dat is goed.

Collega Arnaud Verstraete zou ik willen waarschuwen voor extra studies en onderzoeken. Collega Hilde Sabbe heeft er, via een anekdote, terecht op gewezen dat het onderwijs allemaal veel te bureaucratisch is geworden. Er is al een gigantische hoeveelheid studiewerk, dossiers en wetenschappelijk onderzoek beschikbaar op het departement Onderwijs. Af en toe is het nodig om terug te keren naar de kern van de zaak: het beroep, waar nog veel interesse voor is, moet terug concurrentieel worden op de arbeidsmarkt. De verloning is daar een aspect van.

Jonge mensen moeten hun interesse en hun goesting volgen, ze moeten denken dat ze met een job in het onderwijs een toekomstgerichte keuze maken. Dat is nu niet het geval, en daar moet werk van gemaakt worden.

Ook de werkomgeving moet ideaal zijn, en ook daar heeft de VGC een voortrekkersrol gespeeld. Je moet aan de top staan op vlak van infrastructuur en pedagogische ondersteuning. Doordat we daar als VGC stevig op ingezet hebben, houdt het Nederlandstalig onderwijs stand.

Drie zaken zijn belangrijk: concurrentieel zijn op de arbeidsmarkt, infrastructureel op punt staan met een goede pedagogische begeleiding en de bureaucratisering stoppen, want daar wordt iedereen horendol van.

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Het is mooi dat we allemaal dezelfde bekommernis delen. We vragen ons allemaal af hoe het komt dat we Brusselse Ketjes, die 30 jaar geleden aan hun schoolloopbaan begonnen zijn in het Nederlandstalig onderwijs, nu niet meer voor de klas krijgen. Hopelijk komt daar zo snel mogelijk verandering in.

Collegelid Sven Gatz: Nog een korte reactie voor de heer Arnaud Verstraete. Er bestaat al veel onderzoek naar de reden waarom mensen de stap zetten naar het onderwijs en er al dan niet blijven. Dat onderzoek is eigenlijk het werk van de Vlaamse overheid. De bevoegde minister heeft daaromtrent recent nog een rapport besteld en gekregen. Die gegevens zijn dus beschikbaar.

Wij moeten vooral de omslag maken naar de verbrusseling van onze leerkrachten, zonder daar een geloofspunt van te willen maken. Iedereen voelt aan dat de verhouding van 91,7 % leerkrachten uit Vlaanderen, en de rest uit Brussel, te fragiel is. Vanuit het oogpunt van de tewerkstelling, de sociale mobiliteit en de leefwereld van de kinderen moeten we naar een andere verhouding streven.

Daar zullen we op inzetten. En dat was ook de insteek van de campagne die we vorig opgestart hebben. Dit jaar willen we die bekijken als aanvulling bij de initiatieven van de Vlaamse overheid.

Op dit ogenblik moet ik alle zeilen bijzetten om praktische oplossingen te vinden. Ik ben dan wel een filosofisch man, maar er zit ook een scout in mij en die is nu vooral oplossingen aan het zoeken.

Laten we ook niet vergeten dat we er dit jaar door de capaciteitsuitbreiding van het Nederlandstalig onderwijs in geslaagd zijn om honderden nieuwe leerkrachten naar Brussel te halen. Dat gebeurde trouwens op vraag van de Brusselse ouders. Je kunt dus niet alleen van een *malaise* spreken. Honderden mensen hebben de stap gezet, maar het aantal leerlingen en nieuwe scholen staat op een bepaald moment niet meer in verhouding tot het aantal beschikbare leerkrachten. Daarvoor zijn we nu oplossingen aan het zoeken.

- *Het incident is gesloten.*

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., ART. 59)

Steunmaatregelen voor de cultuursector

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Door de evolutie van de coronacrisis is mijn vraag al wat achterhaald, waarvoor mijn verontschuldiging aan collegelid Pascal Smet. Hoe dan ook blijft het interessant om te bekijken welke steunmaatregelen er naar de Brusselse cultuursector gegaan zijn.

De cultuursector is in Brussel een noodzakelijke hefboom met een enorm toeristisch potentieel. Heel veel mensen zakken af naar onze stad om er te genieten van het mooie laagje cement dat cultuurbeleving uiteindelijk is. Ook economisch is de sector belangrijk. Ik ben dan ook zeer verheugd dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering beslist heeft voor de derde keer de cultuurwerkers te ondersteunen met een premie. Al is het natuurlijk nooit genoeg.

Op 7 november 2021 weerklinkt op *Bruzz* een noodkreet van *#soundofsilence*, een gezamenlijk initiatief van de sector. De evenementensector zag toen het aantal boekingen slinken door de nieuwe opmars van het virus. Gaan de statistieken omhoog, dan gaat het aantal boekingen omlaag. Voor de derde keer in 2 jaar tijd liepen de agenda's in de culturele en evenementensector stilletjesaan leeg.

Nochtans mochten, toen zeker, evenementen gewoon doorgaan. Dat kon bovendien op een bijzonder veilige manier, met maatregelen die hun nut en hun veiligheid hebben en hadden bewezen. Dat benadrukt ook de sector.

Net als *#soundofsilence* vind ik dat we mensen moeten oproepen om evenementen te blijven bijwonen en initiatiefnemers moeten aanmoedigen om ze te blijven organiseren. We mogen geen angst en paniek zaaien, daar heeft niemand na 2 jaar nog een boodschap aan.

In dat verband heb ik, net als voor uw Brusselse collega mevrouw Barbara Trachte, enkele vragen. Wat hebt u gedaan om de mensen op te roepen om evenementen te blijven bijwonen en om initiatiefnemers te blijven aanmoedigen om ze te blijven organiseren? Hoe is dat concreet uitgewerkt?

Het Overlegcomité besliste toen om bioscopen, theaters en concertzalen te sluiten. En dat was alweer een stevige dreun voor de lijdende cultuursector. Kunnen we even terugkijken hoe u dat hebt aangepakt?

Intussen waart het virus nog altijd rond, ook al worden er veel minder mensen opgenomen op de Intensieve Zorgen. Mijn vraag, en ook de collega's Lotte Stoops en Els Rochette zijn daarmee bezig, gaat eigenlijk over een mogelijk draaiboek dat kan geactiveerd worden in tijden van crisis. Zo zijn alle inspanningen niet vergeefs geweest en zo kan de VGC daar lessen uit trekken voor de toekomst. Zo zullen we in de toekomst zo goed mogelijk kunnen standhouden in uiterst moeilijke omstandigheden, en in een geglobaliseerde wereld.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Dank aan collega Khadija Zamouri op deze vraag te agenderen, want steun aan kunstenaars is volgens mij nooit achterhaald. Ik wil ook collega Guy Vanhengel tegenspreken, want het mooiste beroep ter wereld is: kunstenaar. Kunstenaar en leerkracht zijn 2 beroepen die niet genoeg naar waarde worden geschat.

Ik ga niet verder in op het Overlegcomité van december en de beslissing van de Raad van State. De *bottom line* is dat de sector, dat zijn de organisaties en de individuele kunstenaars, het opnieuw hard te verduren heeft. Er moeten opnieuw voorstellingen en concerten afgelast worden. Er worden nieuwe zaken ingepland, maar de onzekerheid blijft bestaan. Veel organisaties kiezen het zekere voor het onzekere. De cultuursector is geen vat bier, waarvan je de tapkraan kan open- en dichtdraaien. Een onderbreking zindert door in het hele organisatieproces. Annuleren doe je nooit zonder risico.

De steunmaatregelen, die broodnodig zijn en waarover moet worden onderhandeld, zijn niet de enige sleutel. Er is steun en een horizon nodig voor de lange termijn. De coronacrisis heeft blootgelegd waar de sector al lang onder gebukt ging. De complexe tekening van het cultuurlandschap, de uiteenlopende contracten en uitbetalingsmodaliteiten, en het gebrek aan sociale bescherming voor individuele artiesten springen daarbij in het oog. Het is echter niet zo evident om de mazen in het net te dichten.

Dat wil niet zeggen dat ik niet blij ben dat er door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nog een vierde golf steunmaatregelen wordt gegeven, want die is letterlijk broodnodig. De cultuursector is echt gebaat bij een structurele langetermijnvisie. Daar hebben we echter cijfers voor nodig. Welke werksituatie, welke ondersteuningsmodaliteiten zijn er via Actiris of RVA; welke weg kan een kunstenaar nemen naar een sociale situatie die hen echt op waarde schat? Het lijkt heel logisch om een vergelijking op basis van cijfers te maken, dus ik heb daarover enkele vragen gesteld aan zowel collegelid Pascal Smet als Brussels minister Bernard Clerfayt. We hebben over bijna alles cijfers, maar ze zitten allemaal in hokjes en kunnen niet naast elkaar worden gelegd. Cijfers die je zelf kan destilleren, maar nergens zwart op wit staan, geven aan dat er veel meer kunstenaars te vinden zijn in Brussel dan in Dendermonde en Turnhout samen.

We dienen in Brussel dus een belangrijke stem te hebben, die we niet kunnen uiten via de Cocof en de VGC. Dat Brussel de culturele sector als een van de strategische zwaartepunten ziet, lijkt me te stroken met de realiteit. Dan moeten we echter ook meer slagkracht krijgen. Een verregaande samenwerking tussen regio's en beleidsniveaus, ook inzake cultuur, onderwijs, werk en economie, vormt voor mij een *sine qua non*.

In welke extra steun kan de VGC voorzien voor organisaties en individuele artiesten? Het verderzetten van de huidige maatregelen lijkt me ver genoeg te gaan, want concerten organiseren voor hoogstens 200 mensen is voor zeer weinig organisaties rendabel. Iedereen zit al op zijn tandvlees.

Welke mogelijkheden heeft de VGC om voorstellingen en concerten die geen plaats meer krijgen in de programmatie te compenseren? Zullen er maatregelen worden genomen om het publiek te stimuleren toch te blijven deelnemen aan cultuur? Zal men de opportuniteit aangrijpen om een publiek te bereiken dat vroeger niet werd bereikt? De KVS speelt op dat gebied een voortrekkersrol.

Heeft de VGC overlegd met de Brusselse Nederlandstalige cultuursector? Zijn er vergaderingen gepland met andere ministers bevoegd voor Cultuur waarbij het collegelid is betrokken? Heeft hij plannen om in dat kader de noodzaak om cijfers samen te brengen te bespreken?

De heer Jan Busselen (PVDA): Kunstenaars behoren tot een van de groepen die het zeer hard te verduren kregen. Het is de sector die het eerste sloot en pas als laatste opnieuw mocht openen. Deze sector voelt dat er soms een mes in zijn rug wordt gestoken. In het Overlegcomité van december 2021 werd door bijna alle hier aanwezige partijen beslist dat de sector moest sluiten. Onder druk van het besluit van de Raad van State werd de sector terug geopend. Er heerst veel onzekerheid in de sector over de plaats die de politiek geeft aan kunst.

Ik sluit me aan bij de vragen van mevrouw Lotte Stoops en de suggestie van mevrouw Khadija Zamouri. Graag wil ik even concreet ingaan op *a.pass* en het Hoger Instituut voor Schone Kunsten (HISK) in Brussel, dat instaat voor vorming en opleiding. Zij blijken onder druk te staan en worden mogelijk van de kaart geveegd. Heeft het collegelid daarvan weet? Nam hij daarover al contact op met de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur? Zijn er al pistes bedacht om deze belangrijke instituten te ondersteunen?

Collegelid Pascal Smet: Als collegelid bevoegd voor Cultuur houd ik samen met mijn Administratie de vinger aan de pols in de huidige situatie. Wij zorgen allereerst voor continuïteit in regelgeving en dienstverlening, wat kunstenaars en publiek een blijvend houvast geeft in deze onzekere tijd. Daar waar het moet, interpreteren we de regelgeving op een soepele manier om het nodige ‘comfort’ te geven. We zijn zeer actief op het terrein, wat niet altijd zichtbaar is, maar wel aanwezig.

Concreet stimuleren we de creativiteit van kunstenaars door het bestendigen van projectoproepen en via subsidies. Via de eigen VGC-kanalen en de overeenkomst met *visit.brussels* voor strategische cultuurcommunicatie worden publiek en kunstenaars ondersteund met aangepaste communicatie.

Er werden specifieke, nieuwe maatregelen gelanceerd. Ik denk dan concreet aan de oproepen in het kader van ‘Staycation’ in 2020 en in 2021. Deze projecten - voor een totaal van 1.500.000 euro - waren voor vele kunstenaars een reddingslijn in moeilijke tijden. Zij gaven bovendien echte ontmoetingskansen aan het publiek, vaak in samenwerking met wijkcomités, kleinschalige organisaties en individuele creatievelingen.

Met mijn collega Sven Gatz heb ik in Brusselse scholen een project uitgewerkt om in deze barre tijden toch cultureel actief te blijven. ‘Kunstenaars in de klas’, ‘Buurten met erfgoed’ en de scholenwerking van de gemeenschapscentra zijn daarvan voorbeelden.

Op langere termijn willen we de positie van kunstenaars versterken door het opzetten van experimenten voor een meer duurzaam kunstenaarsatelierbeleid. Deze nieuwe beleidslijn beantwoordt aan een urgente nood voor betaalbare ruimte voor kunstenaars. Door de huidige stijgingen van vastgoed- en huurprijzen komt hun plek meer en meer onder druk te staan. Ik ga ervan uit dat het College vrij snel een beslissing zal nemen in een concreet dossier.

De nieuwsbrief van VGC Kunsten bericht permanent over activiteiten, maatregelen en ondersteuning. Met het Brussels Ouderenplatform organiseerden we eind december 2021 een evenement dat heel wat mensen heeft bereikt. Het betrof een live seniorenmatinee in het Kaaitheter, die naar alle woonzorgcentra en dienstencentra in Brussel werd gestreamd.

Met Paspertoe hebben we specifiek ingezet op het verbeteren van communicatieproducten, activiteiten voor mensen in kansarmoede en sensibilisering van jongeren en kinderen om deel

te nemen aan sport en laagdrempelig jeugdwerk. Aan alle pashouders werd een extra cultuurkorting aangeboden bij de start van het cultuurseizoen 2021-2022.

Het virus verandert, muteert en zorgt voor een andere context. Intussen is de context weer gewijzigd, en kunnen we niet uitsluiten dat dit in de toekomst weer zal gebeuren.

Enkele raadsleden stelden dat leerkrachten en kunstenaars tot de mooiste en belangrijkste beroepen behoren, maar volgens mij komt die eer toe aan het zorgpersoneel. De Covid-19-crisis leerde ons dat dit de meest onzichtbare mensen in de samenleving zijn. Gelukkig worden veel mensen niet ziek, waardoor ze niet echt weten wat het zorgpersoneel doet. Als je zelf in een hospitaal hebt gelegen, zoals mij 5 jaar geleden overkwam, dan weet je zeer goed wat zij doen. Het werd door de raadsleden met de beste bedoelingen gezegd, en elk beroep dat met hart en ziel wordt uitgeoefend is mooi. Toch denk ik dat het zorgpersoneel in deze tijden de meeste waardering verdient. We onderschatten volgens mij voor welke persoonlijke moeilijkheden die mensen staan en hoe uitputtend de dagelijkse realiteit voor hen is. Dit betekent niet dat het voor andere beroepen niet moeilijk kan zijn in deze tijden.

Ik ben het eens met de stelling van mevrouw Khadija Zamouri dat elke overheid uit dit proces moet leren. De VGC is een kleine speler in dit verhaal en speelt een aanvullende rol. De federale overheid neemt beslissingen over het openen of sluiten van de cultuursector, nadien komen de Gemeenschappen en Gewesten aan bod. Als het nodig is, kan de VGC nog aanvullend optreden, wat we tijdens de voorbije 2 jaar hebben gedaan.

Wat de vragen betreft rond het statuut van de kunstenaars werden er terechte opmerkingen gegeven. Federaal ministers Frank Vandenbroucke en Pierre-Yves Dermagne zijn volop bezig te bekijken hoe het kunstenaarsstatuut kan worden verbeterd. Zij staan in nauw contact met onze Diensten.

Statistieken moeten beter op elkaar worden afgestemd. Dit zal een actie zijn die voornamelijk op federaal niveau gebeurt. We zullen bekijken in welke mate dit door de VGC, de Cocof of *perspective.brussels* kan worden opgenomen.

Er was een concrete vraag rond het HISK. Ik ben niet op de hoogte van fundamentele problemen. Het is een school die een uitvalsbasis in Brussel kreeg in samenwerking met collegelid Sven Gatz. Wij hebben daarvoor heel wat inspanningen gedaan. Ik zal nakijken of er recent op dat vlak veranderingen waren.

Tijdens de coronacrisis werd er geen communicatie opgestart om mensen aan te moedigen naar culturele activiteiten te gaan. Dit vind ik eerlijk gezegd een beetje vreemd. De federale en gewestelijke overheden dragen op om sociale contacten te beperken. De cultuursector is in beperkte mate open geweest en werd ook onterecht weer gesloten. Nu verandert de situatie opnieuw, maar toch wordt nog voorzichtigheid aangeraden met onderlinge contacten. Het is volgens mij nu niet het moment om een grootscheepse campagne op te zetten voor culturele activiteiten. Het lijkt me ook niet nodig te zijn. De cultuursector gaf zelf aan dat te zullen doen. De overheid heeft soms de neiging dat alles door een campagne wordt opgelost, maar we halen er niet altijd uit wat we verwachtten. Dat neemt niet weg dat we bijzondere zaken kunnen doen. We proberen de cultuursector mee te nemen in de positionering van Brussel. Die oefening is duurzaam en werkt in de diepte. Als er suggesties zijn, ben ik uiteraard bereid die te bekijken.

Aangaande het HISK herinner ik mij intussen dat in 2024 de Vlaamse Regering de beheersovereenkomst in Gent laat aflopen. Dat is een Vlaamse beslissing. Ik kan nog geen uitspraken doen over de mogelijke impact in Brussel.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik onthoud uit het antwoord dat de continuïteit in de regelgeving wordt verzekerd en dat er een flexibele manier is om die toe te passen. Het is van fundamenteel belang dat we niet halsstarrig blijven vasthouden aan regeltjes, maar dat we kijken naar de situatie. Ik heb gezien dat de creativiteit wordt bestendig. Zo zag ik een zeer goede communicatiecampagne van *visit.brussels*, waarbij in Antwerpse bushokjes werd geadverteerd dat Brussel open was op een moment dat Vlaanderen was gesloten. Dat was fijn om te zien.

Er waren fijne activiteiten met het Brussels Ouderenplatform. Het is goed om specifiek voor ouderen, die al erg lijden onder eenzaamheid, iets te doen.

Wat ik vooral toejuich, is de duurzame langetermijnvisie rond betaalbare ruimten voor artiesten of creatieve activiteiten. Zeker in een hoofdstad waar de ruimte schaars is, moet er ingezet worden op initiatieven die zekerheid geven in de toekomst. Ik ben erg tevreden dat u hier een punt van maakt. Wat de communicatie betreft, begrijp ik dat u geen mensen zal oproepen. Ik heb mij misschien niet duidelijk genoeg uitgedrukt over hoe ik communicatie zie, maar ik snap uw antwoord. Ik wil nogmaals benadrukken dat kunstenaars in deze moeilijke tijden gesteund moeten worden. Het is een zeer goede zaak dat er duurzame ruimten worden voorzien voor creatieve geesten.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Ik sluit mij aan bij mevrouw Khadija Zamouri. Tijdens moeilijke tijden hebben we nog meer nood aan langetermijnvisies. Natuurlijk maakte ik daarnet maar een grapje toen ik het had over die beroepen. De oorlog in Syrië overtreft nog steeds onze moeilijkheden. Ik eer het kleine zeker en vast. Zo vind ik het initiatief 'Kunstenaars in de klas' enorm belangrijk, zeker naast de andere prikklokmaatregelen die worden genomen. Nederlandstalige scholen mochten geen bussen van de MIVB meer nemen en hadden geen budget om schoolbussen te regelen om bv. naar het theater te gaan. Daarom juich ik initiatieven die kunst naar de klas brengen enorm.

U had het ook over bijkomende statistieken. Ik ben blij dat u denkt dat daar iets mee gedaan moet worden, maar ik denk dat bijkomende cijfers niet veel nut zullen hebben. Er kunnen namelijk geen conclusies uit getrokken worden omdat die cijfers nooit structureel vergeleken worden op een gecoördineerde manier. Als daarop ingezet kan worden, zou dat fantastisch zijn.

Verder moet er ook op publieksbereik ingezet worden. Dat hoeft niet via campagnes, er zijn veel mogelijkheden om de sector achter de schermen bij te staan. Cultuur steunt mensen en biedt hen troost en schoonheid. Net zo'n steun heeft de cultuursector zelf ook nodig. We moeten ervoor zorgen dat er in alle veiligheid cultuur beleefd kan worden. Dat is broodnodig in deze tijden. Ik ben daarom verheugd dat u naar de cultuursector luistert.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik bedank het collegelid voor de antwoorden. Ik begrijp dat u geen pasklaar antwoord hebt op de vraag rond de consequenties van de mogelijke sluiting van *a.pass* in Brussel. Ik veronderstel dat u uw oor te luister zal leggen daaromtrent. Wat de steunmaatregelen na de sluiting betreft, moet ik zeggen dat mensen het gevoel zullen hebben

dat het gevaarlijk is om culturele evenementen te bezoeken. Als de overheid een sector langdurig sluit en een Covid Safe Ticket (CST) verplicht, creëert dat een klimaat van angst. In die zin vind ik de vraag van mevrouw Khadija Zamouri relevant. We moeten ervoor zorgen dat mensen zich weer veilig voelen. Dat kan via campagnes maar ook door bv. gratis zelftesten aan te bieden. Die maatregel zou een sterk signaal geven en is bovendien niet duur.

- *Het incident is gesloten.*

De komst van de eerste Nederlandstalige gemeenteschool in Elsene

De Gilles Verstraeten (N-VA): Ik kan mijn vraag misschien nog wat aanpassen aangezien we deze ochtend bericht kregen over de school die er in Sint-Joost-ten-Node zou komen. Maar ik zal het eerst over Elsene hebben.

Elsene krijgt een eerste Nederlandstalige gemeentelijke basisschool, die in september 2025 moet openen in de Graystraat. De Franstalige gemeenteschool op die locatie zal verhuizen, zodat de hele site gerenoveerd kan worden vanaf januari 2024. Er komen klassen voor 250 leerlingen, een moestuin, een sporthal en een groene speelplaats op het dak. In de pers lazen we dat het collegelid over de financiering van het dossier met de Nederlandstalige schepen Els Gossé een principeakkoord heeft gesloten. Dat is een mooie prestatie. De totale kostprijs bedraagt 5,8 miljoen euro. Er is een dossier voor cofinanciering ingediend bij de Vlaamse Gemeenschap en de VGC.

De komst van een eerste Nederlandstalige gemeenteschool in Elsene is heel goed nieuws. Sinds jaar en dag vragen alle Nederlandstalige partijen, de zogenaamde *oasis francophone* en unisono dat de gemeente haar verantwoordelijkheid neemt en ook Nederlandstalig onderwijs aanbiedt. We zijn opgelucht dat het deze keer niet bij aankondigingspolitiek blijft en dat er actie wordt ondernomen. Regelmatig benadrukken we dat de gemeenten ook hun verantwoordelijkheid hebben als facilitator en inrichtende macht van het onderwijs in Brussel.

Vandaag zijn er naast Elsene nog 6 gemeenten (Etterbeek, Ganshoren, Oudergem, Sint-Gillis, Ukkel en Watermaal-Bosvoorde) die geen Nederlandstalig gemeenteonderwijs aanbieden. Dat is een spijtige zaak, gezien de grote vraag naar Nederlandstalige scholen in Brussel, ook in Elsene. Uit cijfers blijkt dat 70 % van de ouders in Elsene die voor het Nederlandstalig onderwijs kiezen, noodgedwongen een school buiten de gemeente kiezen, precies omdat er weinig Nederlandstalige scholen zijn in Elsene.

Ik maak me wel een beetje zorgen om de veiligheid van de kinderen. De Graystraat is enorm druk en trekt vele auto's aan door de aanwezigheid van een tankstation en 3 supermarkten. Dat is nu eenmaal een bijna onvermijdelijk gevolg van het leven in de stad, maar het is toch een aspect dat extra aandacht verdient.

Nu we het toch over gemeenteonderwijs hebben, wil ik ook de situatie in Sint-Joost-ten-Node aanhalen. Er zou in die gemeente een Nederlandstalige school komen. Later werd besloten dat het toch om een tweetalige Franstalige school zou gaan en deze ochtend kregen we te horen dat de school er gewoon niet meer komt. De Nederlandstalige schepen Lydia Desloover zegt dat er een Franstalig kinderdagverblijf moet komen. Ik vraag me af of de collegevoorzitter hierover in gesprek is gegaan.

Terug naar Elsene: kunt u een stand van zaken geven over het dossier? Is er in de gesprekken met de gemeente speciale aandacht geweest voor de verkeersveiligheid in de straat? Hoeveel van de 5,8 miljoen euro zou voor rekening van de VGC zijn?

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik wil me graag aansluiten bij de vraag van collega Gilles Verstraeten en wilde ook de link maken met Sint-Joost-ten-Node. Ondanks de aankondiging die werd gemaakt, is deze ochtend bekend geworden dat er geen tweetalige of Nederlandstalige school zal komen in deze bestuursperiode. Dit toont aan hoe moeilijk het is om in Brussel een Nederlandstalig schoolproject te doen slagen omdat de context om verschillende redenen heel complex is. Dat benadrukt nogmaals dat het een echte verdienste is als het wel lukt. Schepen Els Gossé verdient dan ook alle lof. Ik ken haar persoonlijk en heb haar werk van dichtbij kunnen volgen. Ze is schepen geworden bij de laatste verkiezingen en ik kan u verzekeren dat het haar niet in de schoot is geworpen, er zijn veel tegenslagen geweest maar ze heeft doorgezet. Het is een belangrijke vaststelling dat het mogelijk is om op gemeentelijk niveau scholen te bouwen, ook in gemeenten waar er we van nul moeten beginnen. Dat lukt alleen maar als iedereen samenwerkt. Zonder collegelid Sven Gatz, de middelen die Vlaams minister Ben Weyts toewees en de steun van de burgemeester was het niet gelukt.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): En ook alle Vlaamse partijen die daar al zeer lang voor pleiten.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Zeer zeker, alle partijen en *stakeholders* moeten samenwerken. Het tweede punt dat Groen zeer nauw aan het hart ligt, is de verkeersveiligheid. Dat is inderdaad een uitdaging in de Graystraat. Ik kijk uit naar de antwoorden van het collegelid; ik ben benieuwd naar wat de VGC op dat vlak kan ondernemen.

Ik wou nog een tweetal elementen toevoegen aan het debat. De veralgemening van de zone 30 en de invoering van autoluwe wijken is deze week bekendgemaakt in Schaarbeek en zal ook in Elsene doorgevoerd worden. De Graystraat valt ook binnen die beslissing. Dat zou dus al voor enige verbetering moeten zorgen. Ik ben benieuwd naar de informatie die het collegelid kan geven rond de komst van de school en de concrete voortgang van het project.

Ik wil ook graag weten of er samengewerkt kan worden met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dat eerder via schoolcontracten middelen had kunnen vrijmaken.

Collegelid Sven Gatz: Voor de uitbreiding van de onderwijscapaciteit rekenen wij in eerste instantie op de inrichtende machten, die op dat vlak een belangrijke rol te spelen hebben. De VGC is een subsidiegevende overheid, waartoe schoolbesturen zich kunnen wenden indien zij, naast de subsidiekanalen van de Vlaamse overheid, aanvullende middelen nodig hebben voor onderwijsinfrastructuurprojecten.

De VGC ondersteunt actief deze inrichtende machten, zo ook de Brusselse gemeenten die Nederlandstalig onderwijs willen inrichten. Bij het begin van deze legislatuur werd dit engagement herhaald.

Dat vergt enige voorbereidingstijd, wat normaal is. Na een aantal gesprekken tussen de burgemeester, de bevoegde schepenen en mezelf, werd begin 2020 de zoektocht gestart naar

een geschikte locatie voor een nieuwe Nederlandstalige basisschool in Elsene. Sindsdien werden samen met mijn kabinet en Administratie verschillende scenario's onderzocht. Het is immers geen gemakkelijke opgave om op het grondgebied van de dichtbebouwde gemeente Elsene een site te vinden die aan een aantal cruciale voorwaarden voldoet: een ruimtelijke inplanting die geschikt is om basisonderwijs in te richten, met voldoende ruimte voor alle onderwijsfuncties, en met bouwwerken die vergunbaar, betaalbaar en subsidieerbaar zijn.

In het najaar van 2021 vond de gemeente uiteindelijk een mogelijke oplossing binnen haar eigen patrimonium: de Franstalige kleuterschool École 14 - Petits moineaux in de Graystraat, een vestigingsplaats van de Franstalige gemeenteschool École 2 - Sans-Souci, die na het schooljaar 2022-2023 de site verlaat. Mits grondige renovatiewerken en enkele nieuwbouwwerken kan de site worden verbouwd tot een basisschool met buitenruimten en een turnzaal voor 220 kleuters en leerlingen lager onderwijs.

Momenteel werkt de gemeente samen met de VGC en de Onderwijsvereniging van Steden en Gemeenten (OVSG) aan een plan met de bouwkundige elementen (normen van de Vlaamse Gemeenschap en energetische en bouwkundige voorschriften van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest), de formele elementen (de erkenning door de Vlaamse Gemeenschap van de gemeente Elsene als schoolbestuur en de organisatie van de school) en het financiële plaatje.

Een ander cruciaal element is de snelheid waarmee het project kan worden gerealiseerd, gezien de capaciteitsdruk op het Nederlandstalig onderwijs. Aangezien de renovatie- en nieuwbouwwerken pas na het vertrek van de Franstalige kleuterschool in juli 2023 kunnen starten, kan de basisschool ten vroegste in het schooljaar 2024-2025 haar deuren openen. Het is daarom van cruciaal belang dat de gemeente al de nodige stappen zet om de opstart van de school voor te bereiden zodat in het schooljaar 2023-2024 de eerste klassen kunnen worden ingericht.

Het is op zich niet zo erg dat het project iets langer duurt dan we hadden gewenst. Het belangrijkste is dat het project wordt gerealiseerd. In Elsene zijn de randvoorwaarden daartoe zeker vervuld.

De inschatting is dat deze complexe puzzel over een aantal maanden kan worden gelegd. Zodra het financiële plan rond is, kan de VGC een voorstel van subsidiëring aan de gemeente voorleggen. Wordt dus vervolgd, maar ik heb er alvast een goed oog in.

Het is evident dat de schoolomgeving een veilige omgeving moet zijn. Ik neem aan dat er al een aantal veiligheidsmaatregelen zijn genomen met betrekking tot de huidige Franstalige school. De Graystraat wordt door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beheerd. De gemeente zal dus samen met de gewestelijke Administratie Brussel Mobiliteit moeten bekijken hoe de schoolomgeving veilig kan worden gemaakt en welk mobiliteitsbeleid de school moet voeren zodat leerlingen en leerkrachten zo veel mogelijk met de fiets, het openbaar vervoer of te voet naar school kunnen komen.

Over een eventuele nieuwe Nederlandstalige school in Sint-Joost-ten-Node kan ik u nog geen detailinformatie geven. Ik heb de beslissing zelf nog maar recent vernomen via de gemeenteraad van Sint-Joost-ten-Node. We hebben al een tijdje contact met de schepen en de Administratie, maar alles staat en valt met het vinden van een goede plek met voldoende steun

van het gemeentebestuur. Ik denk dat er een aantal mogelijkheden zijn, maar het is nog te vroeg voor meer details.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Het is heel positief dat er een nieuwe Nederlandstalige school in Elsene komt. Er zal inderdaad samen met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeten worden bekeken welke stappen er kunnen worden gezet om de verkeersveiligheid te verbeteren. Schepen Els Gossé zou daarover contact kunnen opnemen met Brussels minister Elke Van den Brandt.

Daarentegen is het zeer betreurenswaardig dat in Sint-Joost-ten-Node het project van een bijkomende Nederlandstalige school nog maar eens wordt opgeborgen. Schepen Lydia Desloover legt de schuld bij de Vlaamse Gemeenschap omdat die geen tweetalige scholen financiert, maar dat is natuurlijk onzin. Waar een wil is, is een weg. Dat is duidelijk gebleken in Elsene. Als alle Vlaamse partijen aan hetzelfde zeel trekken en hun Franstalige collega's overtuigen van het nut van een dergelijke school, kan er wel degelijk vooruitgang worden geboekt. In Sint-Joost-ten-Node blijft het helaas ook deze keer weer bij aankondigingen.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik ben ervan overtuigd dat de school in Elsene een groot succes zal worden. Het is een heel enthousiasmerend project dat we aandachtig zullen volgen. Zoals ik al eerder heb aangegeven, ligt de straat van de school in een wijk die autoluw zal worden gemaakt. Dat punt zit dus normaal gezien ook op schema.

Als alle *stakeholders* samenwerken, kan het project inderdaad lukken, maar soms kan een partij het project ook eenzijdig saboteren. Dat ligt niet altijd in handen van de Nederlandstalige schepen. In Elsene hebben we het geluk dat de Ecolo-burgemeester mee garant staat voor het welslagen van het project. Het is belangrijk om iedereen mee te hebben aan tafel.

- *Het incident is gesloten.*

Het taalcharter van de vzw Vlaams-Brusselse Media

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): De Vlaamse Regering hecht veel belang aan het Nederlands als verbindende kracht in Brussel vanuit Vlaanderen. De vzw Vlaams-Brusselse Media, beter bekend als *Bruzz*, die gesubsidieerd wordt door zowel de Vlaamse Gemeenschap als de Vlaamse Gemeenschapscommissie, fungeert hierin als een belangrijke bondgenoot.

In de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering, het College en de vzw Vlaams-Brusselse Media, werd aan *Bruzz* gevraagd om een coherent taalbeleid te ontwikkelen en een taalcharter op te maken. Dat document heeft ondertussen het levenslicht gezien.

Bruzz werkt in een heel diverse en meertalige omgeving. In de beheersovereenkomst werd uitdrukkelijk afgesproken dat *Bruzz* meertalige redactionele elementen kan inzetten, maar waarbij meertaligheid geen doel op zich is, maar een middel om mensen dichter bij het Nederlandstalige en Vlaamse netwerk in Brussel te brengen en tot die berichtgeving aan te trekken.

Ondertussen is het edito van het weekblad, dat aanvankelijk uitsluitend in het Nederlands was opgesteld, overgeschakeld naar een drietalige versie. We vrezen dat dit een aanleiding is om de meertaligheid ook in de rest van het weekblad door te trekken. Ik heb nog nooit in enige Franstalige krant ook maar een artikel in het Nederlands gelezen. Die openheid bestaat daar jammer genoeg niet. Misschien kan de Brusselse minister van Meertaligheid daarmee aan de slag gaan.

Het kabinet van de collegevoorzitter was betrokken bij de gesprekken tussen het kabinet van de Vlaamse Brusselminister en *Bruzz* over het taalcharter. Wat zijn de bijkomende aandachtspunten die in het taalcharter moeten worden opgenomen?

Hoe evalueert het College het taalbeleid bij *Bruzz*?

Onderschrijft het College ook de idee dat meertaligheid geen doel op zich is, maar een middel om mensen dichterbij het Nederlandstalige en Vlaamse netwerk in Brussel te brengen?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Voordat ik antwoord, wil ik verwijzen naar de bespreking van een soortgelijke vraag die uw collega Karl Vanlouwe aan Vlaams minister Benjamin Dalle stelde in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn van het Vlaams Parlement van 15 december 2021. Het College is op dit punt namelijk dezelfde visie toegedaan als de Vlaamse minister.

De Vlaamse Regering, het College en de vzw Vlaams-Brusselse Media hebben eind december 2020 een tripartite samenwerkingsovereenkomst gesloten waarin de subsidies en opdrachten van *Bruzz* worden bepaald.

In die overeenkomst hebben wij een positieve en proactieve invulling gegeven aan de plaats van het Nederlands in een *de facto* meertalig Brussel. We zijn er namelijk van overtuigd dat het Nederlands een verbindende factor speelt en kan spelen in deze stad en dat *Bruzz* daarin een belangrijke rol moet opnemen. De Vlaamse Regering en het College hebben aan *Bruzz* gevraagd om het Nederlands als standaardtaal centraal te stellen, maar we hebben hen tegelijk uitgedaagd om ook bij anderstalige Brusselaars de kennis van het Nederlands mee te stimuleren.

Het is net om ook anderstalige Brusselaars in contact te brengen met het Nederlandstalige netwerk in Brussel dat *Bruzz* ook meertalige redactionele elementen kan inzetten, zoals de vertalingen in het actuaaldeel van het magazine, de meertalige cultuurberichtgeving, of de ondertiteling bij de televisie. Om dat goed te omkaderen, hebben we aan *Bruzz* gevraagd om een coherent taalbeleid uit te werken en te formaliseren. Het taalcharter is daar nu het resultaat van. We zullen de toepassing van dat taalcharter blijven monitoren, maar zoals Vlaams minister Benjamin Dalle in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement al aangaf, geeft *Bruzz* met het taalcharter volgens ons een goede invulling aan de afspraken in de samenwerkingsovereenkomst.

U verwees in uw vraag specifiek naar het edito van het magazine. Het edito wordt inderdaad vertaald in het Frans en het Engels. Zoals uitvoerig in het taalcharter wordt toegelicht, passen die vertalingen in de strategie van *Bruzz* om anderstaligen naar het Nederlands te leiden. Het edito vormt net als de samenvattingen bij de artikels, een ingang voor anderstaligen naar de

Bruzz-content en naar de Nederlandstalige actua-onderwerpen en zo ook naar het Nederlandstalig netwerk.

Ik hoop u dus te hebben gerustgesteld dat de visie van de VGC en die van de Vlaamse Brusselminister in dit dossier volledig gelijklopen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik wil nogmaals het belang van Nederlandstalige communicatie in Brussel benadrukken. Als we het niet zelf doen, gebeurt het immers niet. Er is nauwelijks een alternatief beschikbaar. Als ik in Brussel een krantenwinkel binnenstap, zie ik doorgaans een hele muur met Franstalige tijdschriften en kranten en in het beste geval een half rek met Nederlandstalige media. De andere nieuwsmedia hebben maar weinig belangstelling voor Brussel. We kunnen dat betreuren, maar dat is nu eenmaal de realiteit. *Bruzz* heeft dus een sleutelpositie.

Ik wil ook nog even opmerken dat voormalig Vlaams minister Geert Bourgeois de nodige impulsen heeft gegeven toen de vzw Vlaams-Brusselse Media onder druk stond. De vzw is bijna volledig gefinancierd door overheidsinstellingen. We kunnen en mogen dus verantwoording vragen. Mijn collega Karl Vanlouwe heeft inderdaad in het Vlaams Parlement een soortgelijke vraag over *Bruzz* gesteld. Hij verwees onder meer naar de resolutie die het Vlaams Parlement over *Bruzz* heeft aangenomen en die ook taalaspecten omvat.

Wat mij frappeert, is dat de openheid van anderstalige media naar het Nederlands quasi onbestaande is. Het is stevast de Vlaamse Gemeenschap die zich open en constructief moet opstellen, terwijl andere deuren gesloten blijven. Ik denk dat een minister van Meertaligheid hier misschien mee aan de slag kan, zodat er ook gewerkt wordt aan de andere kant.

De beheersovereenkomst is op dit vlak misschien net iets duidelijker dan het taalcharter, namelijk dat het Nederlands centraal moet staan in de verschillende mediakanalen. De redactionele elementen kunnen slechts ingezet worden als meertaligheid geen doel op zich is.

Ik vrees dat dit een sluipende evolutie is. In het begin van de coronacrisis was het argument dat de mensen goed geïnformeerd moesten worden en dat daarom het edito 3-talig werd gemaakt. Ondertussen is dat de vaste praktijk geworden. Ook het cultuuraanbod wordt volledig 3-talig opgesteld en heet vandaag *culture* en niet *cultuur*. Komt de volledige gelijkwaardigheid van het Engels, Nederlands en Frans in dit magazine wel overeen met de beheersovereenkomst, waarin uitdrukkelijk werd bepaald dat het Nederlands centraal moet staan?

Het is meer en meer de gewoonte dat er exclusief Franstalige artikels gepubliceerd worden, ook op de website van *Bruzz*. Dat is niet conform de beheersovereenkomst. Het bereik van het Nederlands is daar volgens mij niet mee gebaat, want in Brussel zijn er zo goed als geen alternatieven beschikbaar.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Hier zal nog vaker over gedebatteerd worden. Iedereen erkent het belang van *Bruzz* voor de nieuwsgaring in en over Brussel. Het is een essentieel mediakanaal voor heel veel mensen. Het is positief dat *Bruzz* zich open opstelt naar alle Brusselaars. Hierdoor worden inderdaad stukken van haar content vertaald. Op die manier toont ze een toegankelijke, open en ongebonden houding, die het Nederlands in onze stad, met onze sterke scholen, boeiende culturele aanbod, sportinfrastructuur en ouderenvoorzieningen,

positief naar voor brengt. Daar zit de kracht van het Nederlands in Brussel. Het Nederlands wordt gezien als een taal die belangrijk is voor emancipatie en werkgelegenheid en als een populaire schooltaal.

Die kracht van het Nederlands moeten we behouden door met een open houding soms een deel van de inhoud te vertalen. Dat is geen bedreiging voor het Nederlands, maar toont net aan dat wij sterk en zelfverzekerd zijn. Uiteraard blijft *Bruzz* een Nederlandstalig mediahuis. Het is echter nodig om bepaalde delen te vertalen om anderstaligen naar de inhoud te lokken.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik heb daar een andere visie op. Als je zoveel water bij de wijn doet, dreigt de inhoud op een bepaald punt volledig te verwateren en blijft er niets over van het origineel. Het is een evenwichtsoefening, maar ik wil nogmaals waarschuwen dat alle zaken in andere talen die worden toegevoegd, steevast ten koste gaan van de positie van het Nederlands. Er is geen alternatief in het Nederlandstalig aanbod van media in Brussel. Hoe meer andere talen daar ingang toe krijgen, hoe meer dat dat ten koste gaat van het Nederlands tot men de kern van de boodschap in gevaar dreigt te brengen.

– *Het incident is gesloten.*

De Vlaamse Brede Heroverweging

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): De voorbije 10 maanden is door 10-tallen experten en de Vlaamse Administraties een diepgaande analyse gemaakt van de Vlaamse begroting: de zogenaamde Brede Heroverweging. Het moet de noodzaak en de efficiëntie van de 50 miljard euro aan Vlaamse uitgaven stelselmatig in kaart brengen. Een van de grote problemen in dit land – en zeker in dit Gewest – is dat we te vaak vanuit de overheid via een subsidie dingen proberen op te lossen. We proberen het probleem weg te subsidiëren.

Die paradigmaverschuiving vanuit Vlaanderen is ongezien. Bij de begrotingsopmaak vertrekt men immers nog te vaak van het historische budget terwijl bij de heroverweging de filosofie heerst dat de overheid zichzelf in vraag moet stellen. Het kadert in de bredere mentaliteitswijziging waar we met de prestatiebegroting naartoe moeten werken: uitgaven meer op hun daadwerkelijk resultaat in plaats van vooral op hun intentie beoordelen. Dat is ongezien in Brussel.

Het is de bedoeling dat elke Administratie elke uitgave tegen het licht houdt om te zien of ze concreet tegemoetkomt aan een beleidsprioriteit. Bij de Nederlandse overheid is het een traditie om haar uitgaven elke legislatuur door te lichten.

In Vlaanderen is zo'n 26 miljard ondertussen doorgelicht. Bij veel uitgaven worden vraagtekens geplaatst omdat het nut ervan twijfelachtig is, of omdat de taak beter wordt overgelaten aan de privésector of de lokale besturen. Sommige uitgaven leiden zelfs tot administratieve overlast en ongewenste neveneffecten. Iedereen kan makkelijk 10-tallen voorbeelden bedenken.

Het doel van de heroverweging is niet louter een besparingsronde. Het moet tot een culturomslag leiden. Een proefproject over de zin en onzin van dienstencheques toont dat het om meer gaat dan besparingen zoeken. Zo blijkt uit een analyse dat dienstencheques niet

enkel zwartwerk tegengaan, werk en gezin beter combineerbaar maken en mensen met een moeilijk arbeidsprofiel op de arbeidsmarkt krijgen, maar er ook voor zorgen dat 75-plussers langer thuis kunnen blijven wonen.

In welke mate licht het College de uitgaven door om na te gaan of ze concreet tegemoetkomen aan de beleidsacties en -prioriteiten?

Over welke nodige controle-instanties en -procedures beschikt het College en haar Diensten om na te gaan of subsidies efficiënt en effectief besteed worden?

De Brede Heroverweging verloopt samen met de invoering van een subsidiedatabank. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft recent een subsidiedatabank aangekondigd en gelanceerd, zij het nog niet volledig. In welke mate beschikken het College en de Diensten over een register met subsidies die de VGC uitkeert? Kan dit transparant gemaakt worden?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De VGC licht haar eigen uitgaven voortdurend door. Het is immers de taak van de overheid om efficiënt om te gaan met de middelen die haar toegekend worden. De VGC beschikt over beperkte middelen en om met die middelen zo goed mogelijk een verschil te maken voor de Brusselaars, moeten gerichte keuzes gemaakt worden.

Met de introductie van de Beleids- en Beheercyclus (BBC) bij de VGC werd een nieuwe werkwijze ingevoerd voor de raming van de geplande ontvangsten en uitgaven. De Raad keurde nog maar net het Meerjarenplan 2022-2025 goed, waarbij de beleidsdoelstellingen van het bestuur centraal worden geplaatst, in plaats van de middelen die daarvoor worden uitgetrokken. We startten daarbij met de vraag wat het bestuur wil bereiken en concretiseerden die vraag vervolgens met de vraag wat het bestuur daarvoor moet doen. Pas als laatste stap vragen we ons af welke ontvangsten en uitgaven dat met zich mee zal brengen. Ook de komende jaren zullen we de BBC-methodiek gebruiken om jaarlijks de beleidsrealisaties te bekijken en op basis daarvan onze planning bij te sturen.

Met de goedkeuring van het Meerjarenplan 2022-2025 en de invoering van de achterliggende software, kunnen we ook de volgende stap zetten om opvolgingsinstrumenten te ontwikkelen die de uitvoering van de meerjarenplanning in kaart brengen.

Om dit mogelijk te maken, zal de VGC vanaf 2022 een kader voor inhoudelijke rapportering en meetindicatoren uitwerken. We onderzoeken daarbij ook de mogelijke digitale *tools* die ons daarbij kunnen ondersteunen. We kijken daarvoor ter inspiratie ook naar de Vlaamse lokale besturen, die hiervoor reeds een aanpak hebben ontwikkeld.

Wat betreft de vraag over de controle-instanties en -procedures waarover het College beschikt om na te gaan of subsidies efficiënt en effectief besteed worden, verwijs ik graag naar de bespreking in de Raad van 23 april 2021, naar aanleiding van de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael en de heer Jan Busselen. Ik deed toen uitvoerig de werking uit de doeken van het organiek reglement van de VGC op de toekenning en de controle op de aanwending van de subsidies. Dit organiek reglement is van toepassing op alle subsidies die worden toegekend door de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het reglement werd in opvolging van die bespreking ter informatie ook aan de Raad bezorgd. Een van de elementen in het subsidiebeleid van de VGC is dat we meetindicatoren koppelen aan de

subsidies die we geven. Deze meetindicatoren worden door de beleidsdirecties opgevolgd bij de evaluaties van de subsidies.

De VGC beschikt uiteraard over een intern register van de subsidies die ze uitgeeft. Dat register is beschikbaar in het financiële beheersysteem, gezien alle subsidies die de VGC uitgeeft binnen het financiële beheersysteem worden verwerkt. Dat was zo in het systeem dat gebruikt werd tot en met 2021 en dat is zo in het nieuwe financiële beheersysteem dat vanaf 2022 in gebruik is. De databank op onze website met informatie over individuele beslissingen is doorzoekbaar met een zoekmotor.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik ben blij om te horen dat die Vlaamse methodiek ook ingang vindt bij de VGC. De collegevoorzitter verwees naar de BBC-methodiek. Dat is een debat dat we recent hebben gevoerd binnen de Raad. Dat werd unaniem positief onthaald. Vlaanderen toont nu de weg hoe het bestuur performanter moet worden. Ik ben blij dat de VGC daar ook voor kiest. Ik roep alle collega's op om dat ook op andere beleidsdomeinen ingang te doen vinden, zoals in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ook daar moet dit debat gevoerd worden. Het is niet onze gewoonte om over andere instellingen in Brussel te debatteren, maar ik vond het toch belangrijk om te vermelden. De VGC kan de weg tonen aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de gemeenten. Dat is een enorme uitdaging voor Brussel, maar de Brusselaar kan hier alleen maar mee gebaat zijn.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik noteer dat de N-VA het financieel beheer van de VGC positief onthaalt.

– *Het incident is gesloten.*

Consultatiebureaus

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Eind vorig jaar werd het basisaanbod aan preventieve gezinsondersteuning in Brussel hervormd. Die hervorming heeft ongetwijfeld een concrete impact op de werking van de verschillende vormen van aanbod en op de organisatoren van preventieve gezinsondersteuning.

De wijze waarop de consultatiebureaus werken, zal vanaf 2023 veranderen. Hun subsidies zullen voortaan via een centrale partner, het Huis van het Kind Brussel, worden uitbetaald. Dat nieuwe Huis van het Kind zal ook de werking van de consultatiebureaus coördineren. Ik hoor wel dat er de voorbije jaren geen coördinator meer was voor de consultatiebureaus van Sint-Gillis, Vorst en Ukkel. Onder het nieuwe regeringsbesluit zijn die gecentraliseerd binnen het Huis van het Kind.

De VGC krijgt de rol van regisseur in het nieuwe regelgevende kader. In de teksten wordt daar niet echt op ingegaan, maar kunt u mij misschien verduidelijken wat die regierol precies inhoudt? Hoe wilt u die invullen? Welke accenten zal de VGC in de komende jaren leggen?

Hoe komt het dat er geen coördinator is voor de consultatiebureaus van Sint-Gillis, Vorst en Ukkel? Waarom heeft de VGC die zaak niet actiever opgevolgd? Is er een oplossing in de maak?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik verwijs om te beginnen naar de bespreking van dit punt in de plenaire vergadering van 17 december 2021, naar aanleiding van een vraag van de heer Juan Benjumea Moreno. Toen zijn we al op een aantal zaken ingegaan.

De hervorming van de preventieve gezinsondersteuning in Brussel is het gevolg van een beslissing van de Vlaamse Regering. Die heeft inderdaad met ons overlegd over de aanpak. Er is dus een dialoog geweest, wat nog niet wil zeggen dat we het altijd op alle punten eens waren. Op onze vraag heeft de Vlaamse Regering een aantal opdrachten aan de VGC toegekend waarmee we vanuit onze lokale regisseursrol aan de slag kunnen gaan.

Zoals ik ook eerder al aangaf, betreur ik de beslissing. Wij hadden graag een andere keuze gemaakt. Toch zullen we vanuit onze lokale regisseursrol constructief aan de hervorming proberen mee te werken, vooral om de situatie in Brussel zo goed mogelijk te omkaderen.

Ik maak een en ander graag wat concreter. In het besluit van de Vlaamse Regering staat dat de erkenning van het huidige Huis van het Kind wordt opgeheven en dat de erkenning opnieuw wordt opengesteld. Zoals u weet, is het Huis van het Kind op dit moment een op zichzelf staande vzw, waar al een heel werkveld deel van uitmaakt. Aan datzelfde werkveld van partners wordt dus nu gevraagd om een nieuw samenwerkingsverband op poten te zetten.

Daarnaast bundelt de Vlaamse Regering de verschillende subsidiestromen voor de gezinsondersteuning in een vzw. We zijn het erover eens dat de gezinsondersteuning in Brussel een erg versnipperd landschap is, maar door alle subsidies aan een vzw toe te kennen, heb je nog geen oplossing voor die versnippering. Er zal dus op een andere manier moeten worden gewerkt.

Waarom leg ik daar zoveel nadruk op? Sinds de goedkeuring van het besluit zijn we een aantal weken verder, en we voelen de zenuwachtigheid in de sector – terecht – toenemen. De vraag is welke organisaties vanaf 1 januari 2023 nog zullen kunnen werken, en waar dat zal zijn. De Vlaamse Regering legt bv. op dat in de toekomst elk consultatiebureau minstens 182 zittingen per jaar moet organiseren. Er zijn op dit moment 7 consultatiebureaus in Brussel die dat cijfer, om verschillende redenen, niet halen, maar ook zij hebben een waardevolle werking. Dat zijn reële uitdagingen.

Met de VGC zullen we het proces naar een nieuw Huis van het Kind mee ondersteunen. We zetten daar onze mensen voor in, en de Entiteit Gezin heeft al concrete afspraken gemaakt met het Vlaams Agentschap Opgroeien. Beide Administraties verstuurd bv. deze week een gezamenlijke uitnodiging voor een informatievergadering aan de sector, die zal plaatsvinden op 14 februari 2022.

De volgende stappen hangen af van de oproep voor het nieuwe Huis van het Kind, die binnenkort door het Agentschap Opgroeien wordt verspreid. Volgens het voorlopige tijdschema van de Vlaamse overheid moeten de kandidaturen voor het nieuwe Huis van het Kind tegen eind april worden ingediend, waarna het Agentschap tegen eind mei een finale beslissing neemt. Daarna moet het nieuwe Huis van het Kind in de loop van 2022 samen met het werkveld een ondernemingsplan opstellen, waarin wordt vastgelegd welk aanbod ze op welke manier zullen organiseren voor de Brusselaar, en welke prioriteiten daarin gesteld worden.

Het Huis van het Kind moet dus beslissen op welk aanbod er – met de beperkte middelen die er nu eenmaal zijn – zal worden ingezet. Dat gaat dan over een hertekening van de Inloopteams, de opvoedingsondersteuning, de KOALA-projecten (Kind- en OuderActiviteiten voor Lokale Armoedebestrijding), het mobiele vrijwilligersaanbod en het project vernieuwend aanbod preventieve gezinsondersteuning (PGO) in Laken, én over de consultatiebureaus zelf. Het Huis van het Kind zal moeten bepalen waar het aanbod zal plaatsvinden, dat wil zeggen hoeveel, hoe nabij en hoe bereikbaar.

De Vlaamse Regering geeft daarmee in feite veel beslissingen uit handen. Vanuit de VGC zullen we ons maximaal inspannen om het proces in de sector te ondersteunen. De uitkomst van deze hervorming is immers heel belangrijk voor de Brusselaars.

Ik wil nog kort ingaan op uw vraag over de accenten die de VGC wil leggen. Wat voor ons belangrijk blijft, is een voldoende nabij en toegankelijk aanbod voor de Brusselaar. We zullen moeten zorgen voor een goede spreiding van de dienstverlening. We pleiten dan ook voor voldoende tijd en een zorgzame transitie, want op dit moment voelen we veel spanning en onzekerheid, en we voelen ook dat dat de samenwerking tussen de diensten niet per se ten goede komt.

U had ook een vraag over een coördinator voor de consultatiebureaus van Sint-Gillis, Vorst en Ukkel. In die regio is er na de sluiting van het consultatiebureau in Vorst, vorig jaar, nog maar een consultatiebureau actief, meer bepaald in Sint-Gillis. Dat consultatiebureau wordt georganiseerd door de vzw De Weeg Zuid-Brussel, die al jarenlang volledig op vrijwilligers draait. Of er na het vertrek van de vorige coördinator een nieuwe coördinator wordt aangesteld, is een keuze van de vzw De Weeg Zuid-Brussel zelf.

Afrondend roep ik iedereen op om de kracht van preventieve gezinsondersteuning niet te onderschatten. Op die manier bieden we jonge kinderen kansen, vanaf het prille begin. Een laagdrempelig en toegankelijk aanbod zal voor ons altijd een absolute prioriteit blijven.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Mevrouw de collegevoorzitter, ik heb heel wat bijgeleerd door uw interessante antwoord. Het gaat hier om een reusachtige openliggende bouwwerf. Ik kan me inbeelden dat dat zenuwachtigheid veroorzaakt, maar het biedt natuurlijk ook heel wat toekomstkansen.

Volgens mij is het net een goede zaak dat wij Brusselaars zoveel verantwoordelijkheid krijgen om zelf aan de slag te gaan. Dat is een uitdaging. Ik roep u en uw Diensten dan ook op om de regie in handen te nemen, samen met de sector en alle betrokkenen uit het werkveld, om ook in de toekomst een goede dienstverlening te kunnen garanderen. U zult het me vast niet kwalijk nemen dat ik u daarover af en toe een vraag blijf stellen, want het onderwerp interesseert me zeer. We moeten consultatiebureaus dichtbij hebben die een goede dienstverlening bieden. Zo bieden ze voor heel wat ouders een echte meerwaarde. U vindt in mij een partner om daarvoor te ijveren.

Ik ben dus heel benieuwd naar de concrete invulling. Neem die taak ter harte, zodat we hier in Brussel een goede toekomst kunnen blijven uitbouwen voor de allerkleinsten.

De voorzitter: Dank u wel voor deze mooie, constructieve samenwerking. Het is een schitterende manier om deze vergadering te beëindigen.

- *Het incident is gesloten.*

- *De vergadering wordt om 11.54 uur gesloten.*
- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN**Commissievergaderingen - verslagen**

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van 14 december 2021

- Verslag uitgebracht door mevrouw Cieltje Van Achter betreffende de hoorzitting over de Cartografie van de Nederlandstalige Brusselse Kinderopvang

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 794 (2021-2022) – Nr. 1

Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw van 15 december 2021

Vragen

INTEGRAAL VERSLAG

– Stuk 795 (2021-2022) – Nr. 1

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van 21 december 2021

- Verslag uitgebracht door de heer Juan Benjumea Moreno betreffende het studiebezoek aan het Project ‘Vierkant tegen Eenzaamheid’

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 796 (2021-2022) – Nr. 1

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werd een schriftelijke vraag ingediend door mevrouw Bianca Debaets.

TREFWOORDENREGISTER

Consultatiebureaus, blz. 29

De komst van de eerste Nederlandstalige gemeenteschool in Elsene, blz. 21

Het taalcharter van vzw Vlaams-Brusselse Media, blz. 24

Lerarentekort, blz. 4

**Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie, blz. 3**

Samengevoegde vragen om uitleg

Zie - Lerarentekort

Steunmaatregelen voor de cultuursector, blz. 16

Vlaamse Brede Heroverweging, blz. 27

Vragen om uitleg

Zie - Consultatiebureaus

- De komst van de eerste Nederlandstalige gemeenteschool in Elsene

- Het taalcharter van vzw Vlaams-Brusselse Media

- Steunmaatregelen voor de cultuursector

- Vlaamse Brede Heroverweging